

NOWOCZESNA EDUKACJA: FILOZOFIA, INNOWACJA, DOŚWIADCZENIE

**Nr1(5)
(2016)**

**FILOZOFIA I PSYCHOLOGIA EDUKACJI
HISTORIA EDUKACJI
EDUKACJA HUMANISTYCZNA
EDUKACJA SPECJALNA
EDUKACJA MEDYCZNA
EDUKACJA FARMACEUTYCZNA:
EKONOMIKA I ZARZĄDZANIE
EDUKACJA PRAWNA
GOSPODARKA I EDUKACJA:
ZWIĄZEK TEORII Z PRAKTYKĄ
MODERNIZACJA EDUKACJI**

**MODERN EDUCATION:
PHILOSOPHY, INNOVATIONS AND EXPERIENCE**

**Łódź
Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności
2016**

Redakcja:

Rektor WSIiU, Prof. zw. Dr hab. **Krzysztof Dems** – redaktor naczelny
Prezes Zarządu Fundacji CEASC **Mykola Smolinskyj**
– zastępca redaktora naczelnego

Kolegium Redakcyjne:

Nauki psychologiczne

Julia Bystrowa, Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności (WSIiU), Prof. zw. Dr hab., Polska

Nauki pedagogiczne

Wiktor Synjow, Narodowy Uniwersytet Pedagogiczny imienia M. P. Dragomanowa, IPPiP, Dyrektor Instytutu,
Akademik NAPN Ukrainy, Prof. zw. Dr hab., Ukraina

Krystyna Baranowicz, Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności (WSIiU), Prof. zw. Dr hab., Polska

Tatiana Owczynnikowa, Leningradski Państwowy Uniwersytet imienia A. S. Puszkina, Prof. zw. Dr hab., Rosja
Hervé Benoit, wydawca «La nouvelle revue de l'ais», redaktor naczelny, Prof. nadzw. Dr hab., Francja **Ludmila Hoppe**, Uniwersytet Humboldta w Berlinie, Prof. nadzw. Dr hab., Niemcy

Nauki społeczne

Eduard Afonin, Narodowa Akademia Administracji Publicznej przy Prezydencie Ukrainy, Prof. zw. Dr hab.,
Akademik ATU, Ukraina

Nauki prawne

Mykola Karczewski, Ługański Państwowy Uniwersytet Spraw Wewnętrznych imienia E. O. Didorenka, Prorektor,
Prof. zw. Dr hab., Ukraina

Nauki gospodarcze

Olga Ilasz, Lwowska Akademia Handlowa, Prof. zw. Dr hab., Ukraina

Iryna Bobuch, Institute for Economics and Forecasting National Academy of Sciences, Prof. nadzw. Dr hab., Ukraina

Nauki medyczne

Andrzej Petrunia, EuroEyes, Prof. zw. Dr hab., Chiny

Nauki farmaceutyczne

Walentyn Toloczko, Narodowy Uniwersytet farmaceutyczny MOZ Ukrainy, Naczelnik Wydziału Zarządzania i Ekonomii
Farmacji, Prof. zw. Dr hab., Ukraina

Nauki biologiczne

Włodzimierz Ziółkowski, Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności (WSIiU), Dziekan Wydziału Pedagogiki i Promocji
Zdrowia, Prof. Dr., Polska

**Nowoczesna edukacja: filozofia, innowacja, doświadczenie – Nr 1(5). – Łódź : Wydawnictwo Naukowe
Wyższej Szkoły Informatyki i Umiejętności**

Niniejsza publikacja została wydana z inicjatywy Fundacji Central European Academy Studies and Certification (CEASC), Bydgoszcz (Polska) przy współpracy z Wyższą Szkołą Informatyki i Umiejętności (WSIiU), Łódź (Polska).

Publikacja zawiera artykuły na temat modernizacji ukraińskiej przestrzeni edukacyjnej, wdrażania innowacji naukowych i pedagogicznych w ramach kwalifikacji europejskiego Szkolnictwa Wyższego oraz Europejskich Ram Kwalifikacyjnych dla uczenia się przez całe życie.

Zbiór materiałów skierowany jest do wykładowców i studentów oraz pracowników administracyjnych Szkół Wyższych i innych zainteresowanych stron.

Panchuk O.V., Kravchuk M. H.

Ways of biological competence formation in a medical student: principle of continuity 110

Pogorila I.O., Romanenko O.V.

Biologically active substances of plant origin in professional practice of medical student 115

Polianska O.S., Polianskiy I.U.

Using of interactive technologies for teaching of discipline "Physical rehabilitation. Sporting medicine" 119

**NAUKI FARMACEUTYCZNE:
EDUKACJA, EKONOMIKA I
ZARZĄDZANIE****Litvinova E.V., Posylkina O.V.**

Comparative analysis of intellectual resources commercialization models in universities and research institutes of medical and pharmaceutical profile 123

EDUKACJA PRAWNA**Buchko V. B.**

Topical Issues of Ukrainian Civil Procedure 128

Karchevskyy M.V., Karchevska O.V.

Practical proof of social theorems 135

**GOSPODARKA I EDUKACJA:
ZWIĄZEK TEORII Z PRAKTYKĄ****Pron S.V.**

Evaluate the performance of agroaviation works 141

Smolinskyy M.V.

Innovative projects of ceasc foundation as a part of an enhancing role of small and medium business in the process of european integration of Ukraine 145

Teslenko P., Voznyi O.

Two-level project management system 156

MODERNIZACJA EDUKACJI**Druzhnenko R.S.**

Integration of functional-pragmatic and ethnopedagogical approaches to formation of communicative and pragmatic competence of future teachers-language and literature 163

Ivanchykova S.

Determine the effect of fitness on power and power-speed university students 168

Petryshyn L.Y.

Professional training of creative social teachers 174

Smolnikova O. G.

Self-control and reflective self-assessment as the basis of second language autonomous learning in higher education 179

Stepashko V. O.

Self-assessment results of activities of higher educational establishment as toolkit software of quality of higher education 185

MODERNIZACJA EDUKACJI

кандидат педагогічних наук,
доцент Дружененко Р.С.
Київський університет імені Бориса Грінченка
+38 (097)3709707
raisa0872@yandex.ru

INTEGRATION OF FUNCTIONAL- PRAGMATIC AND ETHNOPEDAGOGICAL APPROACHES TO FORMATION OF COMMUNICATIVE AND PRAGMATIC COMPETENCE OF FUTURE TEACHERS- LANGUAGE AND LITERATURE

ІНТЕГРАЦІЯ ФУНКЦІЙНО- ПРАГМАТИЧНОГО ТА ЕТНОПЕДАГОГІЧНОГО ПІДХОДІВ ДО ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНО- ПРАГМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-СЛОВЕСНИКІВ

Druzhnenko R.S. Integration of functional-pragmatic and ethnopedagogical approaches to formation of communicative and pragmatic competence of future teachers-language and literature

The author of the article substantiates the value of integration functional – pragmatic and ethnopedagogical approaches to the development of pragmatic communicative competence of the future teacher of Ukrainian language and literature, clears out the nature, sense of specified concept. According to the researcher, folkpedagogical and folkdidactical training system marked as pragmatic, and therefore enhances the formation of pragmatic speech of future teachers. The proposed concept meets the basic directions of development of society: on the one hand, this integration processes that contribute to the formation of a communicative successful, influential personalities on the basis of common values and on the other - appeal and attraction to the native, national and natural desire to preserve traditional charm. Within the problem of forming communicative and pragmatic competence of future teachers of Ukrainian author justifies sign etnopedahohichnoho pragmatic approach to language learning systems methods, techniques of traditional didactics z`yasovuye national cultural

importance of language signs in the creation of pragmatic text and speech formation pragmatic personality.

Keywords: functional and pragmatic approach etnopedahohichnyy approach, integration, pragmatic communicative competence of future teacher of Ukrainian language and literature.

**Дружененко Р.С. Інтеграція
функційно-прагматичного та
етнопедагогічного підходів до формування
комунікативно-прагматичної
компетентності майбутніх учителів-
словесників**

У статті автор обґруntовує цінність інтеграції функційно-прагматичного та етнопедагогічного підходів до формування комунікативно-прагматичної компетентності майбутнього вчителя української мови і літератури, з'ясовує природу, сутність указаного поняття. На переконання дослідниші, народнопедагогічна та народнодидактична система навчання позначена маркером прагматичності, а тому підсилює процес формування прагматичного мовлення майбутнього вчителя. Пропонована концепція відповідає основним напрямам розвитку суспільства: з одного боку, це інтеграційні процеси, що зумовлюють формування комунікативно успішної, впливової особистості на засадах загальнолюдських цінностей, а з іншого – апелювання і потяг до рідного, національного, а також природне бажання зберегти традиційну привабливість. У межах проблеми формування комунікативно-прагматичної компетентності майбутнього вчителя української мови автор обґруntовує прагматичну ознаку етнопедагогічного підходу до навчання мови, системи методів, прийомів, засобів народної дидактики, з'ясовує значення національно-культурних мовних знаків у творенні прагматичного рівня тексту та формуванні прагматичного мовлення особистості, доводить можливість інтеграції функційно-прагматичного та етнопедагогічного підходів до навчання.

Ключові слова: функційно-
прагматичний підхід, етнопедагогічний підхід,
інтеграція, комунікативно-прагматична
компетентність майбутнього вчителя
української мови і літератури.

Формування мовної особистості суб'єкту навчання з неодмінним комунікативним компонентом було і залишається першочерговим завданням освітньої галузі. У сучасних умовах мінливості пріоритетів мовної освіти відстежуються ідеї нових перспектив та лінгводидактичних опірентирів, продиктованих вимогами розвитку людини як члена соціуму, а з іншого боку – як етнофора, одиниці національної спільноти, носія національних цінностей.

Багатоаспектна і різноспрямована лінгводидактична наука в пошуках оптимальних шляхів навчання і виховання особистості активно взаємодіє з різними сферами гуманітарного й негуманітарного знання, продукуючи численні межові напрями мовної підготовки. Особливе значення в стратифікації мовної освіти має опертя на дослідження з теорії мовної комунікації, когнітивістики, лінгвокультурології, психолінгвістики (етнопсихолінгвістики), етнолінгвістики, дискурсології, лінгвістики тексту та ін. Процес інтеграції лінгводидактичних студій з мовознавчими і немовознавчими науками зумовлює розмаїття підходів до вивчення мови і формування мовної особистості суб'єкту навчання. Так, на межі методики навчання української мови та лінгвокультурології актуалізується лінгвокультурологічний підхід, методики і теорії мовної комунікації – комунікативно-діяльнісний, методики і когнітивістики – когнітивний, методики та аксіології – аксіологічний, методики і лінгвістики тексту – текстоцентричний, методики і дискурсології – дискурсивний. Можна спостерігати інтегративні явища і в системі самих підходів, наприклад, результатом комунікативно-діяльнісного та когнітивного є комунікативно-когнітивний підхід. Таким чином, послуговуючись термінологією О.Кубрякової щодо стану сучасної мовної науки, можна спостерігати деякий «експансіонізм» [3] наукових позицій у лінгводидактиці.

У дослідженні пропонуємо інтеграцію функційно-прагматичного та етнопедагогічного межових підходів до навчання мови, які є результатом інтеграції наукових знань з лінгводидактики і прагматики, лінгводидактики й етнопедагогіки.

На наш погляд, пропонована концепція відповідає основним напрямам розвитку суспільства: з одного боку, це інноваційні інтеграційні процеси, що зумовлюють формування конкурентоспроможної, комунікативно успішної, впливової особистості на засадах загальнолюдських цінностей, а з іншого – апелювання і потяг до рідного, національного, природне бажання зберегти традиційність та україномовну привабливість. Названі позиції зумовлюють вибір нашого дослідження – формування комунікативно-прагматичної компетентності майбутнього вчителя-словесника засобами народної педагогіки і народної дидактики.

У науковому дискурсі спостерігаємо особливу зацікавленість науковців проблемою прагматичної основи навчання мови. Серед питань, що порушуються у вказаному напрямі лінгводидактики, можна назвати: прагматичний аспект навчання граматики (О.Єрмоленко, С.Караман, С.Омельчук, М.Плющ), прагматична основа формування професійної мовнокомунікативної компетентності (Ж.Горіна, Н.Остапенко, В.Руденко, Т.Симоненко), розвиток текстових та дискурсивних умінь на основі прагматики тексту (дискурсу) (Ф.Бацевич, Т.Должикова, Т.Єщенко, А.Нікітіна, Л.Мацько, Т.Терновська).

Концентрація уваги на мовній особистості вчителя української мови і літератури зумовлює актуалізацію етнопедагогічного аспекту навчання, межі якого окреслюємо проблемами духовного розвитку особистості засобами народної педагогіки (Ф.Буслаєв, Г.Вашенко, Б.Грінченко, В.Сухомлинський), навчання української мови та формування

мовленнєвих умінь і навичок на засадах етнопедагогіки (А.Богуш, Т.Донченко, Р.Дружененко, С.Єрмоленко, С.Караман, Л.Паламар, М.Стельмахович), диференціації національно-культурного мовного компоненту як основи мовленнєвої поведінки етнофора (В.Жадько, Ю.Жадько, В.Кононенко, О.Федик), формування етики й естетики мовлення засобами народної дидактики (Н.Бабич, М.Вашуленко, О.Семеног, О.Хорошковська).

Метою нашого дослідження є теоретичне і практичне осмислення можливості й необхідності формування комунікативно-прагматичної компетентності вчителя української (рідної) мови на основі інтеграції функційно-прагматичного та етнопедагогічного підходів до навчання.

Науковою базою з'ясування сутності поняття комунікативно-прагматичної компетентності вчителя вважаємо системні розвідки з теорії мовної особистості, теорії комунікативної діяльності, теорії когнітивної лінгвістики та психології, теорії соціальної комунікації, теорії педагогічної комунікації, лінгвістичної прагматики тощо. Відтак зasadничими позиціями вказаного виду компетентності називаємо такі: прагматичний рівень є однією із складових структури мовної особистості як такої; комунікативно-прагматична компетентність вчителя – це вищий рівень його комунікативно-когнітивної підготовки, що забезпечує позицію успішного, впливового комуніканта; результуючою функційного вияву комунікативно-прагматичної компетентності вчителя-словесника є досягнення перлокутивного ефекту через свідомий суб'єктивний вибір мовленнєвих ходів як елементів тактико-стратегічного верbalного потенціалу залежно від конкретної комунікативної ситуації; реалізовані мовні одиниці як елементи мовленнєвої системи характеризуються динамічністю, тому за певних ситуативних або контекстуальних умов набувають

комунікативно-прагматичних смислів і сприяють втіленню мовцем їхніх прагматичних функцій у процесі комунікації.

Комуникативно-прагматичну компетентність вчителя української мови розуміємо як складне багатофункційне явище, що має вияв у педагогічній діяльності, позначене суб'єктивним та інтенційним маркерами досягнення успішного результату в комунікативній взаємодії з учнівським середовищем; як сукупності пізнавальних (когнітивних) знань та комплексу сформованих умінь і навичок індивідуального, особистісного вибору й реалізації вчителем тактико-стратегічної комбінації вербалних і невербалних засобів з метою досягнення мети спілкування – впливу на учнівське середовище або окремого учня (досягнення перлокутивного ефекту) та позитивної, безконфліктної взаємодії (інтеракції, кооперації) з ним.

Основним шляхом формування комунікативно-прагматичної компетентності вчителя вважаємо реалізовану комунікативно-прагматичну методику та, відповідно, прагматично-діяльнісний аспект навчання, що акумулює прагматично орієнтований комплекс лінгводидактичних підходів, принципів, прийомів, засобів навчання.

До комплексу прагматично орієнтованих *підходів* навчання студента – майбутнього вчителя української мови і літератури – відносимо комбінацію основного функційно-прагматичного та опорних комунікативно-діяльнісного, когнітивного, особистісно орієнтованого, дискурсивного, текстоцентричного, що забезпечують вивчення мови як динамічної прагматичної системи, яка має вияв в інтенційній мовленнєвомисленнєвій та пізнавальній поведінці людини – індивідууму та члена соціуму (етносоціуму), в її умінні відповідно до ситуації та контексту використовувати прагматичні мовні ресурси, дотримуватися правил, максим і конвенцій спілкування задля виконання комунікативного

задання та досягнення комунікативної мети.

В основу формування комунікативно-прагматичної компетентності майбутнього вчителя-словесника пропонуємо покласти такі прагматично орієнтовані *принципи навчання української мови*: принцип суб'єктивного пізнання і відображення світу, принцип інтенційності, принцип ситуативності й контекстуальності, принцип успішної комунікативної діяльності вчителя, аксіологічний принцип, принцип кооперативного та інтерактивного спілкування.

Реалізація прагматичного аспекту процесу навчання мови та, відповідно, формування прагматичних умінь і навичок відбувається на основі комунікативно-прагматичного комплексу вправ, комунікативно-ситуативних прагматичних задач, тренінгів.

Вправи передбачають роботу з розпізнання та аналізу суб'єктами навчання окремих мовних засобів з прагматичною орієнтацією, з'ясування прагматичних смислів висловлювання. Серед вправ називаємо ті, що забезпечують активне опрацювання (аналіз) дискурсивних фрагментів з метою виявлення в них прагматичного потенціалу.

Комунікативно-ситуативні прагматичні задачі дозволяють увести суб'єкта навчання в конкретну ситуацію спілкування і виконати елементарні мовленнєві дії. На наш погляд, варто актуалізувати поняття умови задачі, тобто опис часу, місця комунікації, статусу адресата та адресанта спілкування, інтенції, очікуваного результату. У такий спосіб суб'єкт навчання виконує певну роль відповідно до поставленої умови, вчиться розуміти і взаємодіяти із співрозмовником, використовувати ефективні засоби впливу на нього.

Тренінгова форма роботи забезпечує створення (продуктування) широкого тематичного дискурсу з прагматичною орієнтацією, а отже,

передбачає розвиток і формування не окремих умінь і навичок, а всього їх комплексу. Суб'єкт навчання має змогу систематизувати набуті знання та сформовані вміння і навички, продемонструвати прагматичний потенціал власного мовлення.

На наш погляд, етнопедагогічний підхід до навчання скеровує діяльність у напрямі формування національно-мовної особистості, яка, послуговуючись у мовленні одиницями національно-культурного мовного компоненту, створює навколо себе етнічно маркований комунікативно-прагматичний простір.

Етнопедагогічний підхід – це компонент методичної системи, що передбачає опертя на народну педагогіку і народну дидактику. У межах української лінгводидактики М.Стельмахович обстоює етнопедагогічну основу навчання мови як власне національну навчально-виховну систему, що «найсильніше репрезентує автентичне обличчя методики української мови», оскільки забезпечує «навчання і виховання рідною мовою в атмосфері культури рідного народу» [7, с.20].

Прагматичність є природною характеристикою навчально-виховної системи народної педагогіки і народної дидактики, оскільки відповідає постулатам прагматики: суб'єктивне пізнання й оцінювання навколошнього, цілеспрямованість, досягнення успішного результату спілкування, ситуативність, позитивна комунікативна взаємодія та взаємовплив, дотримання правил етичного й естетичного мовлення як дієвих чинників досягнення комунікативної інтенції. Комуникативно-прагматичні максими ввічливості, великудущності, згоди, кількості, якості, модальності, релевантності, скромності, співробітництва та ін., диференційовані Г.Грайсом та Дж. Лічем, а також національно-культурні правила комунікативної поведінки, вибору необхідних стратегій і тактик для досягнення успішного результату чітко відстежуємо у сталих висловах, наприклад:

«Що маєш сказати, те наперед обміркуй», «Слово – не горобець: вилетить – не спіймаєш», «Мовлення – срібло, а мовчання – золото», «Говорив багато, а слухати нічого», «Разом легше і батька бити», «Будь господарем своєму слову», «Язык до Києва доведе», «На городі бузина, а в Києві дядько», «Хто питає, той багато знає», «Слухай тисячу разів, а говори один раз».

Аналіз етнолінгводидактичної та етнолінгвопедагогічної спадщини Г.Вашенка, І.Огієнка, Г.Сквороди, В.Сухомлинського, К.Ушинського та інших учених-педагогів дозволяє констатувати актуалізацію прагматичних категорій чесності, ввічливості, гостинності, приязні до співрозмовника, доброчесності, моральності, естетики. Згідно з етнопедагогічним науковим поглядом вони є основними критеріями прагматичного мовлення.

Вивчення наукових розвідок з проблеми дозволяє констатувати прагматичність етнопедагогічного підходу до навчання української мови, що знаходить відображення в принципах, методах, засобах, формах навчання і виховання. Етнопедагогічні принципи – народності, історизму, природовідповідності, культуроідповідності, етнічної соціалізації, європейму, емоційності – наскрізно прагматичні, оскільки зумовлюють формування національно-мовної особистості як вихованого, грамотного, конкурентноспроможного комуніканта, носія загальнолюдських і національномовних цінностей, що послуговується у власній мовленнєвій практиці глибокими етнологічними, етнолінгвістичними знаннями та демонструє високий рівень культури спілкування у досягненні комунікативних цілей.

Прагматичність народнодидактичних методів (словесних, наочних, ігрових, практичних) та прийомів (читання, бесіда, розповідь, опис, заучування напам'ять, спостереження,

драматизація, рольова гра) допомагають увести суб'єкта навчання у природні умови спілкування і в такий спосіб сформувати прагматичний рівень мовної особистості, що матиме вияв у правильній, результативній, успішній, колоритній комунікативній поведінці.

Реалізовані в межах конкретної мовленнєвої ситуації засоби етнопедагогіки, серед яких ученими названо інтегрований комплекс національно-культурних мовних знаків (прислів'їв, приказок, фразеологізмів, загадок, жартів, анекdotів, пісень, казок, легенд, притч тощо), а також тексти церковних повчань, літописів, заповітів, послань нашадкам, тобто національно-культурні тексти навчально-виховного змісту, розрінююмо як такі, що виконують прагматичні функції вираження авторського наміру та впливу на співрозмовника. Цінність застосування текстів етнопедагогічного змісту під час вивчення мови обстоює М.Пентилюк [5]. За словами науковця, вони забезпечать ознайомлення учнів з національно-культурною специфікою мовленнєвої поведінки, звичаями, нормами, стереотипами українського народного етикету та стануть основою формування мовленнєвих умінь і навичок особистості. Додамо, що вміння використовувати національно-культурні мовні елементи етнопедагогічного змісту з метою реалізації комунікативного завдання є показником прагматичної компетентності.

Спираючись на науковий досвід з проблеми, визначаємо пріоритетні позиції етнопедагогічного підходу до формування комунікативно-прагматичної компетентності майбутнього вчителя української мови, а саме: орієнтація на етномовну прагматичну систему; актуалізація етнокультурного компоненту національної мовної освіти та реалізація закономірної залежності комунікативної поведінки мовця від етнічного виховання; осмислення ролі національно-культурних мовних одиниць етнопедагогічного змісту у досягненні комунікативного наміру та

впливу на співрозмовника; розуміння формування комунікативно-прагматичної компетентності як процесу навчання і виховання мовної особистості у кращих національних традиціях міжособистісного спілкування; можливість інтеграції принципів, методів, прийомів, засобів прагматичної та народнопедагогічної системи мовної освіти.

Отже, у межах проблеми формування комунікативно-прагматичної компетентності майбутнього вчителя української мови ми обґрунтували прагматичну ознаку етнопедагогічного підходу до навчання мови, системи методів, прийомів, засобів народної дидактики, з'ясували значення національно-культурних мовних знаків у творенні прагматичного рівня тексту та формуванні прагматичного мовлення особистості, довели можливість та необхідність інтеграції функційно-прагматичного та етнопедагогічного підходів до навчання мови.

Список використаних джерел

1. **Бацевич Ф.С.** Вступ до лінгвістичної прагматики/ Ф.С. Бацевич. – К.: Академія. – 2011. – 304 с.
2. **Бацевич Ф.С.** Словник термінів міжкультурної комунікації/ Ф.С.Бацевич. – К.: Довіра. – 2007. – 205с.
3. **Караман С.О.** Упровадження педагогічних інновацій у теорію і практику професійної підготовки вчителя-словесника/С.О.Караман// Вісник Львівського університету. Серія «Філологія». – Вип.50. – 2010. - С.87-97.
4. **Кубрякова Е.С.** Эволюция лингвистических идей во второй половине XX века(опыт парадигмального анализа)//Язык и наука в конце XX века. – М., 1995 – с.144-238.
5. **Методика навчання** рідної мови в середніх навчальних закладах/За ред. М.Пентилюк. – К.: Ленвіт, 2004. – 400с.
6. **Пентилюк М.І., Горошкіна О.М., Нікітіна А.В.** Концептуальні засади комунікативної методики навчання української мови /Л.М.Пентилюк, О.М. Горошкіна, А.В.Нікітіна// Українська мова і література в школі. – 2006. - №1. – С.15-20.
7. **Стельмахович М.Г.** Етнопедагогічні основи методики української мови/М.Г.Стельмахович//Українська мова і література в школі. – 1993. - №5-6. – С.20-23.

References

1. Batsevych F.S. Vstup do lingvistichnoi pragmatiki/ F.S. Batsevych. K.: Akademiya. 2011. 304 s.2

. **Batsevych F.S.** Slovnyk terminiv mizhkulturnoi komunikatsii/ F.S.Batsevych.– K.: Dovira.–2007.–205s.

3. Karaman S.O. Uprovadzhennia pedahohichnykh innovatsii u teoriu i praktiku profesiiroi pidhotovky vchytelia-slovesnika/S.O.Karaman// Visnyk Lvivskoho universytetu. Seria «Filologiya». – Vyp.50. – 2010. - S.87-97.4. **Kubriakova E.S.** Evoliutsiya lynchysticheskikh ydei vo vtoroi polovynie KhKh veka(опыт парадигмального анализа)//Язык и наука в контексте ХХ века. – М., 1995 – с.144-238.5. **Metodyka navchannia** ridnoi movy v serednikh navchalnykh zakladakh/ Za red. M.Pentyliuk. – K.: Lenvit, 2004. – 400s.

6. **Pentyliuk M.I., Horoshkina O.M., Nikitina A.V.** Kontseptualni zasady komunikativnoi metodyky navchanniaukrainskoj movy /I.M.Pentyliuk, O.M. Horoshkina, A.V.Nikitina// Ukrainska mova i literatura v shkoli. – 2006. - №1. –S.15-20.

7. **Stelmakhovich M.H.** Etnopedahohichni osnovy metodyky ukraїnskoj movy/M.H.Stelmakhovich//Ukrainska mova i literatura v shkoli. – 1993. - №5-6. – S.20-23.

магістр Іванчикова С.М.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

(+37525) 775 97 80

fotina_6607@mail.ru

DETERMINE THE EFFECT OF FITNESS ON POWER AND POWER-SPEED UNIVERSITY STUDENTS

ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВУ ЗАНЯТЬ ФІТНЕСОМ НА СИЛОВІ ТА ШВИДКІСНО-СИЛОВІ ЯКОСТІ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТІВ

Ivanchykova S. Determine the effect of fitness on power and power-speed university students

The article presents the results of research to determine the impact of fitness on fitness manifestation of power and power-speed university students who over two academic years systematically engaged in fitness compared with those of their classmate who attended mandatory classes physical education and extra not doing any fitness systems. The level of these students studied motor skills through a variety of educational tests. Setting power performance conducted by determining the cumulative index of